

ЈЕФТИНА ПСИХОДЕЛИЈА*

САДРЖАЈ	Страна:
1. Можда сам превише зурео у месец	3-4
2. Ја-киша	5
3. Куцање у непознато	6-7
4. Дежа ви	8-9
5. Пајац опијен пољупцима	10
6. Процес	11-13
7. Јефтина психоделија	14-16
8. Лаку ноћ децо	17-18
9. Рушење идола	19
10. 100 лајкова	20-21
11. Катарза или на крилима лептира	22-23
12. Ништа-које-осећа-бол	24-25
13. Након посете магичном позоришту	26-27
14. ДАН...Дан.....Дан.....Дан.дан....	28-30

15. Бољесно	31-32
16. Пуста-бескрајна	33
17. Подсетник	34
18. Производ	35-36
19. Прекид	37-38
20. Луд(а)	39-40
21. Клинац који та-ма-ра	41-42
22. Та босанова	43-44
23. Она плеше	45
24. Зелена	46
25. Орфејев сан	47-49
26 .Стоп (један телеграм у непознато)	50
27. Мајмунска посла	51
28. Седење	52
29. Двоипо минутна ода птици Додо	53

* необјављена збирка песама насталих у периоду од 2014-2017, што је период мог познанства и учествовања на вечерима слем поезије у организацији Поезина из Београда.

MOŽDA SAM PREVIŠE ZURIO U MESEC

ja živim na jednoj vrtešci. ona se polako vrti u krug.

tu su i drugi na toj vrtešci. čekaju, kao i ja, da se vožnja završi.

pomalo mi se vrti u glavi.

pomalo mi je muka.

vrtenje je tako sporo i jednolično da gotovo i ne primećujemo da se vrtimo.

dok se vrtimo oksidišemo.

u proseku se vrtimo oko dve i po milijarde sekundi.

šta je to sekunda?

sekunda je interval vremena za koji se prosečnom brzinom može izgovoriti trocifreni broj.

evo: trocifreni broj!-to je sekudna.

ja se više ni ne sećam kako sam dospeo na ovu vrtešku, ali imam neke ideje o tome šta se može desiti nakon sa mnom nakon završetka vožnje.

pomalo me prožima jeza kad pomislim na to.

u toku vrtenja nekoliko puta sam se zaljubio.

nekoliko puta uganuo nogu.

nekoliko puta se napio toliko napio da nisam mogao posle normalno da hodam.

a jedanput pao i imao potres mozga.

od sveg tog silnog vrtenja toliko mi se zavrtelo u glavi da više ni ne znam ko sam.
možda to nikada nisam ni znao.

znam samo da se zovem djordje i još ponešto možda.

ovo je samo još jedna filozofija punog stomaka.

ja sedim u toploj sobi, sit i odmoran, pa mogu da lupetam koješta.

ja sam svestan da postoji bol i to me plaši.

ja sam svestan da postoji radost i to me raduje.

ja živim u kući od peska u gradu izgubljene dece.

ne smejem se više tako često kao na početku vožnje, a češće nego ranije poželim
da se ona što pre završi.

naravno, ne želim ja to stvarno, samo sam pomalo melanholičan postao, možda
sam previše zurio u mesec...

JA-KIŠA

ja sam kiša. jel sam ti ikad rekao da sam kiša?
oduvek sam bio kiša i ništa više.
i onda kada sam sedeo u parku i slušao kako odlaziš
i tada sam bio kiša....
upravo pada kiša.
to ja padam.
po prozorima tupo udaram.
natapam zemlju, asfalt i prah.
slivam se niz oluke. niz trotoare u bujicama nosim
pikavce i prašinu. tragove u pesku brišem
i poruke davno napisane,
što ih zaljubljeni dečaci svojim draganama ostaviše,
po krovovima solitera bijem u zanosu....
ja sam jedna pijana kiša
jedna besramna kiša,
orgazmično pljušt看 po kontejnerima, po pijačnim tezgama, po temenima
sredovečnih žena što nisu ponele kišobran
slivam se niz leđa, niz gradske ulice.....
to ja padam celu noć
ja-kiša
sve tiša i tiša.....
(udišem i izdišem...)

КУЦАЊЕ У НЕПОЗНАТО

реч по реч и поче падати киша....

размишљам о смрти, размишљам о себи, сит и самоуверен.

око мене боје....очи, осмеси и очајање....

ударам главом о под, бијем се с патосом.....

оксидација....у пролазу....и ја све приметније оксидирам.....

одавно се нисам огледао у огледалу.....пита се шта бих могао видети....

ту празнину у очима....ћутање.....неприметни шум....

потрчим и уморим се....после пет, десет, петнаест корака, минута....

зашто сви толико пуше....све мирише на дуван....чак и руже....

гле, почех да се церекам....тек онако из досаде....обузет ужасом

усред аутобуса пуног људи, уморних и жељних забаве, жедних лудила,

ојађених, озлојађених и огорчених....усред шпица неки човек откопчаног

шлица није понео бус-плус. да ли сам тај човек ја? да ли сам тај човек ја? да

ли сам тај човек ја?....

а онда дође сан....и то је лепо....филм сваки пут....

другачији...занимљив....незабораван.....

па онда опет буђење....кукурику!!! кукуриче петао испод мог прозора,

петао кога нема....који не постоји.....али кукуриче свако јутро

бесно и без блама.....без гриже савести.....

лупетам....и превише.....

сврших и последњи стих....

све ово је само још једна ментална мастурбација

тренутак слабости, таштине.....

куцање, куц-куц у непознато.....куц-куц у непознато.....куц-куц.....куц-куц....

ДЕЖА ВИ

ја сам реинкарнација себе постојећег
твој лик у огледалу
сена која не пролази
ефемерна а вечна.....
прадавно сам умро
Прелуда, звао сам се Прелуда
или бар тако себе сада зовем....
утрнуо у ништавилу
посматрам како пролази и поноћни трамвај,
ваздух влажан од пролећа
од задаха заљубљених по клупама,
што испијају млака пива од којих пречесто глава заболи....
пуни снова безимених безмало
вибрирају неки очаји, пулсирају у жилама лудака,
промрзлих што по својим јазбинама сикћу
цакле им се очи у мраку попут мачијих,
гле, све мирише на кишу, на дуван, на постељину....
и ова ноћ што тако неумитно пролази....
црвен сам, не од сунца
тапкам прстима по пластичним типкама
окрећем главу
час на леву час на десну страну....
шкргућем зубима тек да бих чуо звук
ослушкујем то тихо и једнолично брундање лаптопа
тај хук, попут неког радиоактивног водопада што се распада у даљини
близу мене је екран, папир, црвена метална спајалица,
хемијска, пар каблова и један собни календар
не престајем да тапкам, мени је лепо
пре око пола сата попио сам кафетин јер ме је ужасно болела глава

а сада сам смирен и пун неких мисли које бележим што на папир што у меморију Ц партиције....
топло је и угодно у мојој соби
њени зидови су млечнозелене боје и надамном је низ халогених светиљки које обасјавају пријатном и ненаметљивом светлошћу
око мене су снови и сећања
на час помислим како је све чаробно тек....
ускоро ћу лећи да спавам
волео бих да сањам нешто лепо
неку жену боје игуане,
како се цери својим панккерским меснатим уснама негде на Венис Бичу...
како ме посматра својим ужареним погледом и палаца својим бритким и отровним језиком....
како ме увлачи у море....
како нас таласи затрпавају....
како нестајемо у вртлогу док око нас одзвања целовечерње лудило и психоделични Морисонов глас.....
како се будим и протежем у свом топлом кревету негде у сред пустиње.....
дубоко уздахнух
могао бих ја овако још дуго али се бојим да не сморим читаоце
треперење рутера ми казује да је интернет конекција сасвим о.к.
управо сам даунлодовао један филм са почетка деведесетих који планирам да погледам можда већ сутра....
намигујем, тек онако из досаде.....
поражен не прихватам пораз, не још....
бар не ово вече....
кафетин је деловао и мени је већ много, много боље,
ипак, негде у дубини
почињем да дрхтим, по ко зна који пут
несигуран и пун жеље за животом
пита се, није ли ово још само један дежа ви?

ПАЈАЦ ОПИЈЕН ПОЉУПЦИМА

пљунух.....помало припит посрнух
помало постиђен.....
помало повређен....
помало згрожен, повијен и поплашен....
потштен, под теретом неизвесности тетурам.

пролазим, пролазим, пролазим
по парковима, по плажама, по постељама....
по прошлости, по поверењу, по помрчини.....
повраћам....остатке полусварених палачинки, избљувке помешане са
вином....пишам....
полулуд, полупијан, полузбуњен, промукао и покисао
падам па устајем, пун презира, пун пакости, пун подсмеха, подозрења и очаја
пита се каква је ово светковина.

покушавам, псујем, покварих се,
превише празнине, превише, превише....
посуштајем, пролазник и путник, понестаје ми снаге,
плаше ме сенке....повређују погледи.....прикрадају ми се у магли....
приказе, авети и аждаје....помисао да прднем усред неке лажне озбиљности
мами ми осмех на лице.....

попијена пива и дим цигарета, опушци попушених.....по пикслама, по поду,
по столу.....
предајем другима бескорисна знања, продајем маглу полунаг и пометен
Прометеј прадавно прослављен и поједен.

па ипак....понекад пожелим понешто, пречесто можда....
па бризнем у плач.....
пајац опијен пољупцима.....

PROCES*

proces.

čekanja.

mesto.

susreta.

prilika.

za.

komunikaciju.

ja.

drugi.

inicijativa.

inercija.

strah.

od.

patnje.

u vremenu.

u večnosti.

energija.

vreme.

muzika.

identitet.

nebitnosti.

bitnosti.

osmišljavanje.

kucanje.
otvaranje.
ples
koji
kao
da
se
ne
pleše.
impulsi
snovi
sećanja
nadanja
maštanja.
razočaranja.
praštanja.
zidovi
pogledi
podsmesi
lutanja
tišina
taština
kajanje
praznina.
prestanak disanja.

prestanak moždane aktivnosti

percepcije protoka vremena

dezintegracija materije

mrak

krik

buđenje

ništa. ništa. ništa.

naslućivanje onostranog

odrastanje

odustajanje

umor

oksidacija

apsurd

udisaj

izdisaj

udisaj

izdisaj

udisaj

izdisaj

(bip. bip. biiiiiip.....)

*posvećeno Plavom pozorištu iz Beograda

JEFTINA PSIHODELIJA

četvrtak 18. februar 2016. godine

pet i petnaest p.m.

ovo p.m. moze da znači post meridiem, a moze da znači i u ,pizdu lepu materinu’.

...

u raspalom tridesetkecu furam ka Slaviji

moja jeftina psihodelična vožnja,

imao sam sreće pa sam ugrabio prazno mesto na drugoj stanici od početne

nakon devet časova rada osećaj je poput blaženstva....

već na terazijama počinjem da tonem u san

prijatna omamljenost

osećam kako mi cure bale...

trgnem se na tren

pravim se kao da sam sve vreme bio budan, ulažem trud da bih održao pogled,

pomalo mi je neprijatno, imam utisak da sam dobro zahrkao....

kroz poluzatvorene kapke

posmatrama lelujave obrise zgrada u prolazu

ulična svetla i automobili što prolaze

sve uvijeno u februarsku maglu i vlažan smog...

tridesetkec prilično piči, hvata zeleni talas

prolazi na žuto na semaforu

ponovo tonem u san

u snu čitave večnosti i svetovi pred mojim očima

šarenilo boja i prikaza...

ponovo se trzam
hladan vazduh budi me na tren
putnici užurbano ulaze ne bi li se ko dokopao kojeg praznog sedišta
žena do mene hoće iz kurtuazije da ga ustupi starijem gospodinu koji to odbija
čujem nekakvu mešavinu glasova, kao da je sve jedno
kao da sam zgutao sličicu...
nastavljam da dremam
osećam da dobijam erekciju
u krilu mi je ranac sa knjigama
pomalo mi je neprijatno
tridesetkec piči li piči....
neprimetno zaspim
gotovo da prestajem sa disanjem
vrata se ponovo otvaraju
duboko udahnem kroz poluzapušene nozdrve
neke klinke kikocu se negde iza mene
prijam mi zvuk njihovog kikota
osećam se nekako stopljen sa okruženjem
nekako zdrobljen
i sve to kreatanje, tog busa, zemaljske kugle, otkucaji moga srca, mojih misli, sve
te vibracije oko mene i u meni...sve kao u nekom jeftinom psihodeličnom filmu,
kao na nekoj vrtešci....
pokušavam da gledam ispred sebe gotovo ne trepćem,
ali oči na pola koplja brzo se sklapaju....
sada već uveliko pičimo niz Karađorđev park

Ustanička ulica-
primećujem da je vreme da sidjem
ulažem poseban napor volje kako bih se pokrenuo iz tog stanja usnule
letargičnosti,
u jednom potezu provlačim se pored devojke do mene i stajem na stepenik tik do
izlaznih vrata, dopada mi se miris njene kose u prolazu,
ona se otvaraju i još jedanput me zapljusne, ovaj put jače nego ikad, hladan i
vlažan februarSKI vazduh....
nebo je boje (golubljeg) izmeta
prijaj osećaj jeze koja me obuzima
pomalo drhtim i kezim se svestan da sam nista....
da, bila je to još jedna jeftina psihodelična vožnja...
dok prelazim ustaničku mimo pešačkog prelaza, razmišljam da o tome otkucam
pesmu o tome u beleškama svog smartfona
odustajem, mimoilazim se sa slučajnim prolaznikom dok se ponjem duž zgrade
opštine Voždovac,
čini mi se da bih mogao da se potučem sa njim,
sigurnim koracima koracam ka Murskoj
poluglasno prdnem
i, zagonetno poput Mona Lize osmehnuvši se,
zađem u noć.....

LAKU NOĆ DECO

progutao pilulu,
jer me je užasno bolela glava.
previše piva iz dvolitarske plastične flaše prethodne noći, previše, previše....
probudio se oznojen...
pretoplo je u mojoj sobi. u mojoj glavi pretesno....
u daljini čuju se glasovi.
neka deca ciče i urlaju.
neki ker zavija.
neki ludak juri na motoru. probija zvučni zid....
osećam se kao da živim na jebenoj pisti za avione...
danas nemam neke preterane obaveze.
ostaću kod kuće i čitati Bukovskog.
razmislijam o nekim bizarnim stvarima.
shvatam da je moj misaoni tok uslovljen melanholično-depresivnom fazom u kojoj živim poslednjih 25 godina.
na trenutak prestajem da dišem. zaustavljam dah.
ha, kako koncentrisaniji bivam.
voleo bih da noćas sanjam nešto lepo.
neku ženu boje iguana...ali to sam već pisao u jednoj od ranijih pesama. izgleda da imam potrebu da se ponavljam.
kažu da je to početak demencije, početak ludila....

pre neki dan povredio sam mali prst na desnom stopalu.
potpuno bizarna situacija, dok sam pravio zvezdu polupijan.

sada je sav krvav i otečen. bojim se da ga pogledam.
nije baš toliko gadno, ali eto, tek nešto da napišem, sklon samosažaljavanju.
čini mi se da bih mogao da ispustim krik. onaj munkovski.
vrisak. poput daždevnjaka.....
ima jedna stara SF knjiga „Rat ljudi i daždevnjaka”.
nisam je čitao.
svidja mi se naslov doduše.
i tako...nisam gladan, nisam žedan, imam krov nad glavom, nemam nekih većih
zdravstvenih tegoba....pomalo sam depresivan.....udisšm i izdišem.
mogao bih da prestanem sa pisanjem, ali mi se još ne spava. lupetam tek onako iz
dosade...najednom mi jedan stari hit pade na pamet.....
moj um je prepun djubreta, praznine....
počinjem da tapšem, tek onako. bez razloga.

imam neopisivu želju da nagazim svom snagom na povredjeni mali prst desnog
stopala. loži me ideja bola, da znam da sam još uvek živ.sada je tačno 11i16 p.m.
ili bar tako pokazuje sat na mom laptopu.
ne znam šta bih više mogao pisati.
.....bojim se da ne smorim čitaoce.....
tiho podrigujem.
šalim se, zapravo ne.
i tako....prodje još jedno veče.....još jedan dan....
laku noć deco.....

RUŠENJE IDOLA

noćas sam srušio još jednog idola
krckao vratom
nakon dugog
sedenja....igrao se vatrom....
opekao palac.
isred hotela Palas
uhvatila me,
kiša....
osećam da sam se malo ugojio
osećam da je to od piva
i jeftinih čizburgera uz mali pomfrit kad se vracam kući
u Meku na Zelenjaku, za 170 kinti,
svideo mi se pogled prodavacice....
imala je zelene oči i izazovno se osmehivala
puna iščekivanja
kraja radnog vremena
neki stranci pokušavali su
nešto da poruče.....(na putu ka kući zgazio sam na žvaku)
noćas je pao još jedan idol
razbio se u param parčad....

100 LAJKOVA

moj je život mali porno film
niskobudžetni, jeftin i otrcan
u njemu propale pesnikinje sa margine
usamljeni luzeri i poneki prosjak...
u liftu sam furam na 15. sprat zgrade nekog od gradskih sekretarijata
devojka do mene upravo je prdnula i svima je bilo neprijatno...
nemamo nikakve pretenzije jedni prema drugima
i bezvoljno čekamo da se vožnja što pre završi
da bismo se vratili
svojim usranim životima.....
maštamo o romantičnoj ljubavi
dok pokisli jedemo hladan burek čekajući da dođe tramvaj
ja razmišljam o 50 lajkova....
okačio sam staru fotku na fejs
jednu od onih kad bejah rumen i lep
dobijam puno lajkova
20, 50, 85.... idemo, idemo
da li ću preći stotku?

tu magičnu cifru

još nikad ne pređoh

a silno žudim za tim.

pre par sati me šutnula riba

pre par sati sam još uvek verovao da će sve biti u redu

ja i sad verujem da će sve biti u redu

al teško je kad pišaš i plačeš u isto vreme

kad tupo gledaš u zid (znam da sam patetičan....)

i tako, iz dana u dan toneš sve dublje u inerciju u očajanje....

nadam se ipak

biće bolje

samo sam trenutno malo down

diglo bi me nekih 100 lajkova

zato hajde, hajde.... lajkujte, lajkujte

meni treba još samo 15 lajkova.....

KATARZA ILI NA KRILIMA LEPTIRA

ja sam jebeno slovo na papiru Nacionalne službe za zapošljavanje, propali pesnik,
prodavac klikera....

pomišljam, dok posmatram, još neobrisanog dupeta, svoje veliko braon govno
kako nestaje u vrtlogu ve-ce šolje, u vrtlogu vremena...,

poput potopljenog vojnog broda nakon nekog ratnog okršaja na Pacifiku,
...ja sam jebeni pesnik i ovo je moje umetničko delo....lepog je oblika...

po zubima osećam sladak ukus džema od malina....kako bride od količine šećera u
njemu....

pre neka dva sata pojeo sam par sendviča, a sada sam sit i pomalo pripit

po inerciji čačkam očne kapke neopranim prstima

petak je veče po ko zna koji put i niko me ne zove, imam nekih dvesta/trista kinti
u džepu i bole me leđa i boli me dupe, pošto sam čitav dan presedeo na
iskrivljenoj naslon stolici čitajući Bukovskog i cirkajući...

zvale me doduše neke dobre duše....stari znanci.....pričali neke dosadne priče,
...(nekakve gadosti)

tako bih silno želeo da se desi čudo, da se desi čudo.

razmišljam da li da večeras izađem na par piva sam

možda nekog sretnem, možda nekog i upoznam
noć je duga i prava je prilika za to

odbija me ideja sutrašnjeg mamurluka i činjenice da treba večnost da se stigne do
centra (ako živite na periferiji)...i to usrano vraćanje kući noćnim basom, punim
ljudi, kojima se povraća od previše dima, alkohola i buke

i taj neprestani huk u radijatorskim cevima....

ti se tucaš s nekim možda?

ili žvrkaš nešto u svojoj staroj bordo svaštari?

eto setim te se ponekad, ne baš tako često više,
podrignem i krcnem vratom, pa zalupim vratima....
ja, ništa, lakši od leptira

NIŠTA-KOJE-OSEĆA-BOL

neću da budem hrana za guštere
necu da budem hrana za gustere
necu da budem hrana za gustere....

umoran sam. hladno mi je. boli me glava. muka mi je.
da se ususkam. to bih hteo. da se ususkam to bih hteo.....

sanjao sam noćas pticu. mislio sam da je mrtva.
bio sam mali dečak. koji se. pomalo plasi mraka....
tu su bili i moji mama i tata.
ptica je najednom ozivila.
i odletela.

necu da budem hrana za gustere.
necu da budem hrana za gustere.
necu da budem hrana za gustere.....

mnogi misle da sam cudan. mnogi misle da sam leden. mnogi ne misle nista o meni. a ja o sebi mislim sve najlepse. ponekad pozelim da me vise nema. da me nikada nije ni bilo. i da me nikada nece ni biti. bez ikakvih posledica po okolinu. pa ipak. i ja sanjam. i moji su snovi divni.....

posmatram svoje ruke. moji prsti kucaju po tastaturi. na fejsu precesto vidjam grupe koje imaju Slavoj Zizek u naslovu. to mi je pomalo zanimljivo. cisto na sekund il dva.

udisem. i. izdisem.

ja sam. ja. sam. ja sam ja sam ja sam. sam. ja.....

sanjao sam nocas pticu. za koju sam mislio da je mrtva ali je ipak ozivela. nakon toga imao sam jedan od najgorih dana u svom zivotu. naucio sam neke bitne lekcije. jedna od njih je da sam nista. ne apsolutno nista. posto ipak osecam bol. dakle ja sam nista koje oseca bol. kako bih mogao sebe da nazovem. na primer „nista-koje-oseca-bol". zvuci mi kao ime nekog indijanskog poglavice. meni je oduvek bilo zao indijanaca.. zao mi je i bizona. jer su i njih gotovo istrebili. iz zabave. zao mi je i mnogih drugih ugrozenih grupa. ljudi. biljaka. i zivotinja. na primer recnog delfina iz reke Jang-Ce koga vise zvanicno nema.

ja sam "the one-to-fall-in-love-soon" na cekanju. ja sam shvatam da je uzrok mojih problema lenjost i glupost. ja bih to nazvao dosadom.

necu da budem hrana za gostere.

necu da budem hrana za gostere.

necu da budem hrana za gostere.

ali, ti jesi hrana za gostere?

ne mislim o tom.

skeptican i dostojanstven do prve provalije. hop.

NAKON POSETE MAGIČNOM POZORIŠTU

..ja sam dete neodraslo a teško,
ostareli starmali....

da pametujem volim

u mraku se krijem,sam sebe ubedivši da u svetlosti prebivam,
mrtav ležim, a živ se pravim
okorele mi maske na licu
iz jedne u drugu neprimetno klizam....

o čudne li maskarade,
utrnuo, od straha lenj
okovanog duha ni ne pitam više:
,a gde sakri se radoznalost?..."

lažan pajac kao balon pun
da me pipneš izduvao bih se skroz
a onda ljuštura tužna, umorna od lazi
u zaborav bi da hita....

pa ipak negde u dubini neko zrnice golica
na smeh izaziva....
na ples poziva
pobuđuje na krik....

od malena, eto, zavoleh bal pod maskama...

svakoj ime mogu dati
neke davno zaboravljene
odjekuju u meni....

o, kako se plasim svoje senke
da će me progutati

a opet, trkao bih se sa njom
da je preskocim ne mogu.....

verujem,
da ćemo se sresti,
kada odrastem
da me još uvek čekaš
tamo negde iza ogledala....

.....

ja, moj otac i moja majka, što reče Arto
ja, Đorđe Vić...

udišem i izdišem....

DAN. DAN. ....DAn....Dan. dAn.....

pročitao.

davno. stao.

ustao. pa pao.

pao. pa ustao.

ni dobar, ni loš, ni zao

pogledao.

u vrata. u prozor. u zid.

u monitor. u dlan.

pljesnuo rukama.

zaškripao zubima.

pomerao ramena tek tako. da se razbigam.

sutra ce novi dan.

već je počeo.

spremam se za san.

da se umijem.

trepćem

da se „ubijem“

cisto da se rimuje

udišem vazduh.

kroz. poluzapušene. nozdrve.

posmatram mrtvu škarpinu na akvarelu.

neko ju je davno naslikao.

volim zvuk krckanja u mojim zglobovima.

sijalica.

laptopa huk.

dosada. omamljen i sit.

oko mene muk

kao da sam sam

smišljam novi hit

uskoro u san.

jer sutra je novi dan.

dan.dan.

dan.

dan. dan.....

sad....ležim sam, sklupčan poput fetusa

razmišljam o tome kako bih voleo da sam mrtav....

da li je to melanholija?...

a onda,

oštrar zvuk alarma zapara tisinu....

ne,

bio je to

propušten poziv od prijatelja....

sanjiv sam, pomalo
drhtim,
nisam se bio pokrio...

da li sam upravo upotrebio pluskvamperfekat? profesionalna defloracija? ne
mislim o tom....

.....

planiram da prošetam do grada
možda na jedno pivo....
(eventualno dva)

i tako...

Dan. Dan. Dan. Sutra je novi dan. Danas je novi dan. Juče je novi dan. Prekosutra
je novi dan. Malosutra je novi dan. Dan. Dan. Ja sam sam. Dan. Dan. Nisam sam.
.Tu su i drugi...Hoće neko da mi...?..Dan. Dan. ....Čekamo da svane dan. Dan. Dan.
Cekamo da prođe san.. Dan. Dan. Prolazan. Sam. San....Dan. Dan. Dan.
....Dan...Dan....Dan....Sutra je novi. Novi. Dan. Dan. Dan....Dan...

Probudi me kad postane dosadno.

BOLJESNO

boljesno, boljesno, boljesno
volim te, boljesno boljesno
mrzim te, boljesno boljesno
tražim te, boljesno boljesno
u boljesnom gradu
boljesnih ljudi
boljesne pesme
boljesnih ptica
boljesni stihovi
boljesnih pesnika
boljesnih duhova
boljesni umovi.....

boljesno, boljesno, boljesno
gde si, boljesno boljesno
urlam, boljesno, boljesno
sve je, boljesno boljesno
boljesna graktanja
boljesnih gavrana
boljesni graktanja
boljesnih gavrana
boljesni drvoredi
boljesnih parkova

boljesni krovovi
boljesnih kuća
po boljesnim sobama
boljesni klipani...
boljesno, boljesno, boljesno
volim te boljesno boljesno
mrzim te boljesno, boljesno
ne idi boljesno boljesno
nedostajes, boljesno, boljesno
pokusavam, boljesno, boljesno
nista sam boljesno boljesno
nadam se boljesno boljesno
umirem boljesno boljesno
strašno je, boljesno, boljesno
divno je boljesno boljesno.
apsurd je, boljesno, boljesno
boljesno, boljesno, boljesno
boljesno, boljesno, boljesno...

PUSTA-BESKRAJNA

noc je. neko sanja. neko spava.

pusta. beskrajna.

moja glava. moje srce. moje davno izgubljeno ,ja'

ti kazes: „kreni...”

ti kazes: „ ne govori....”

ti kazes: „ ja nisam sama...”

ti kazes: „ ja ne znam za strah....”

ti kazes: „ meni je dosadno....”

ti kazes: „vodi me odavde....”

na neko skrovito mesto....na neku tajnu plazu.....

na neko polje obraslo pecurkama.....na nekakav dalek jaz...

ja plivam.....jezero je modro....u daljini jedro...neko plovi.....

cuje se samo krik galeba i pospan poziv za ples

u nama rokenrol celicno odzvanja

dodir....udisaj....i izdisaj.....

noc je.....

neko sanja.....neko spava

pusta....beskrajna....

PODSETNIK

izaći iz zone komfora
pustiti vodu za sobom u toaletu
paziti da rucak prilikom podgrevanja ne zagori
pozvati devojku koja mi se dopada na kafu
zaroniti u nepoznato
nakon dugog ćutanja ispustiti krik
obrisati dupe vlažnim maramicama
čisto da vidim kakav je osećaj....
promoliti nos ispod ćebeta dok budilnik vrišti u zanosu
odvrnuti zvučnike u kolima do daske da zaguše šum tišine
pocepati davno napisano ljubavno pismo
izbrisati dotičnu sa fejsbuka
polomiti hemijsku olovku
pojesti krišku sira
posmatrati sivi zalazak sunca
sa zadina Kalemegdana
pročitati jutrošnje novine
tiho podrignuti posle bureka
stići na vreme i čekati da prođe vreme
ponedeljak, utorak i tako sve do subote
i još puno puno toga...
udišem i izdišem.

PROIZVOD

proizvod je jednak zbiru. dosada. stop. tri tačke....ne ovo su bile četiri.

lud urla neko.

ma. nek urla. ludak ljudi.

šta je meni do toga.

do čega?

do-toga. koga'. umukni dosadan si.

umukao bih da umem. ne vladam sobom.

suviše sam ranjiv.

bol podneti ne mogu.

poraz podneti ne mogu.

rad moga procesora podneti ne mogu.

zuj. u mojoj. pećini.

ti svoju pećinu zoveš glava?

ja tvoju pećinu zovem pička. crna rupa.

i tačka.

zovi je kako hoćeš. promašaj. ponovo promašuješ.

ovo. su moje. reči. poslušaj ih dobro.

ti što....

reč. je. izašla. iz. mojih. usta.

iz. mog. dupeta.

iz. mog podruma.

ti. me. ne slušaš. jer. ne umeš. nikada nisi navikla. da čuješ. (3x)
možda. kapacitet. tvog. procesora. . ne odgovara. kapacitetu. mog.

upravo si potrošio. tri. minuta. svog života.

dobro. svršavam.

kraj.

PREKID

prekinut.i.na.dan il.2

sa.jelom.pićem.snom.i....muzikom...

bled. lelujati. mirisa izoštrenog.

posmatrati. oči. u. prolazu.

upijati. cvrčanje mesa na usijanim rešetkama uličnih ćevabdžinica.

i prazan burek u izlogu. ekpres pekare.

vući se. prašnjavim ulicama. poput lešinara.

kopati. po. kontejnerima. (zapisa i sećanja) sećanja. i. zapise....

plesati. sam. u. svojoj. sobi. dok zoološki vrt drema.

umoran.i.pospan. leći. dok zuji u ušima.

osluškivati.šuštanje. u. radijatorskim cevima.

kako nebitne postaju ljubavi stare.

kako nevažne. čine se. tada.

sediš. gledaš. u ekran. u crnog plastičnog miša. na gumenoj plastičnoj podlozi.
na.kojoj.je reprodukcija gogenovih plastičnih tahićanki....

pomalo mi je. muka.

u.magnovenju. uzdrhtim.

moje oči su suve.

kao suve šljive.

moja duša je laka.

i ja odlećem.

ja. slab. i tako nježan.

poput nedozrelog badema. poput majčinog mleka...

još. minute or 2.

.....

a onda. u san.

sutra, nadam se voćnoj salati sa medom.

da zaboravim sve. pa opet jovo nanovo....

LUD(a)

zašto?

-zato što sam lud....ili je to samo izgovor za lenjost.

a mogao bih možda....

a šta?

da poletim.....

a sada pogrbljen u troli gledam u svoje zgrčene prste,

ono što sam mogao biti...

dete u meni urla

nemo i nečujno

ali urla

stidljivo

ali urla....

nevoljeno onakvo kakvo jeste

pa ipak. urla...

štit, oko mene, nadamnom i u meni, štit

od mučnine, od straha, od mraka...

gle, pijan sam, a i dalje pijem

ne mogu da prestanem ili je i to samo još jedna manifestacija lenjosti.

a drugi

nevoljno prolaze

ćutke čekaju

na svoju stanicu.

mrštim se

osećam težinu sopstvene utrobe,

sopstvenih sećanja
sopstvene bljuvotine....
zgađen
utrnuo
i gnevljiv....
polutiho škrgućem zubima
posmatram senke što dolaze
prizore koji ne izazivaju baš ništa
svestan da bi moglo biti i mnogo mnogo gore
ustajem, izlazim u hladnu februarSKU noć
do kuće ima još mnogo koraka
stežem zube
blagodaran i naviknut.

KLINAC KOJI TA-MA-RA....

u raskorak
čučni u raskorak
pa skoči
u raskorak
u nebo
u tamu
u šumu....
usudi se da
vrisneš
trneš li
dok te stežu
te niti
te taštine lažne
ti usudi nikad
izrečeni?
jalov si
a u tebi gori
dah tvojih predaka
tvojih prepreka
tvojih nagona
impulsa i gađenja
ti u raskoraku
razvučen
u senku
osetiš li taj grč
u ramenima?
ne krij se
nepriлично odeven
u tim krpama
u tim slojevima
prašine

pokidaj sve maske
neka se zabele očnjaci
bori se ne beži
zauzmi stav, gard, pucaj, pucaj, pucaj.....
a opet budi nežan
oprosti, širokogrudi blesan
klinac koji ta. ma. ra....

TA BOSONOVA

moja prva ljubav
slušala je bosanovu,
godinama nisam ni pomislio na nju
al eto, odjednom dođe mi u glavu,
ta bosanova,
i neće da izađe....

imala je dugu crvenu kosu
bila je visoka, vitka i pomalo bleđa...
svirala je flautu i studirala muziku
još pamtim miris njenog omiljenog parfema
i njenog jastuka....

bila je malo starija od mene,
nekih pet godina,
što možda deluje puno ako imate 15....

sećam se tih dana
i mojih šetnji poljima, negde iza Jerkovića...
imao sam psa poentera koga sam vodio da se istrčava
sada su tamo neke nove stambene zgrade
pomalo ružne i sive...
kako sam samo maštao o njoj....!

bila je dobra prijateljica moje sestre,
ni na kraj pameti mi nije bilo da ćemo se jednog dana smuvati

i da ćemo slušati bosanovu goli u njenom sobičku
koji je tako divno mirisao na Clinique...;
da ćemo da vodimo ljubav na pustoj plaži
da ću da čekam do pet ujutru ispod njenog prozora ne bih li joj pročitao, te noći
napisanu pesmu, njoj posvećenu...(imala je običaj da mesečari...)....

....

ali eto otišao sam u Ameriku i tamo se zaljubio u jednu pankerku boje iguane,
potpuno zaboravivši na moju dragu i bosanovu....

ono što je usledilo bilo je nekako ozbiljno i ružno...puno patnje, ludila i svega onog
o čemu ne želim da govorim....ponekad tek eto, preko sestre, čujem po koju reč o
njoj....ona živi neki svoj život, onaj o kom je i maštala, što me iskreno raduje....

voleo bih da je sretnem negde u prolazu,
da me ne prepozna....

evo baš sad slušam neku staru bosanovu

hehe, Tristeza, Tristeteza.....let my lips sing again, yeah.....let my lips sing again.....

ONA PLEŠE

ona pleše, sama kao kiša, sama kao magla, sama kao grad....

njene oči su oči pantera, divlje i neukrotive

uvija se uz zvuke rokenrola, u svojoj letnjoj plavoj haljini, pod noćnim nebom, pod zvezdama....

njena kosa je luda i ja želim da je poljubim.

ona me mami, doziva iz dubine, vuče me k sebi,
približim joj se na tren ili dva, ali je opet gubim....

ona odlazi i dalje plešući, ne uspevam da je sustignem.

ona se smeši, ona razume,

ja ostajem sam, sasvim sam

ispod disko kugle odavno je već svanulo....

ZELENA

o toj zelenoj kosi mogao bih pisati satima

otkako me je pogledala svojim ocima

i zapalacala jezikom poput iguane

ta devojka...

ORFEJEV SAN

u mojoj smrti plasi me to sto ti ne postojis
utkana u moje bice pulsiras mojim snovima
kao iluzija na pesku sunca kakve Sahare
skrivene davno medju butinama naslade
pijes piljis psujes promukla prezires plavetnilo, prolece i secanja
ponosna savijena na kolenima u zanosu odu radosti hodocastis
pijana, o tako bezazleno pijana....
udivljen gledam....u daljini gori klavir.....ulica pusta
preslaba tisina obgrljava nezno hladna ti kolena
kamen gorak....prezir i stid.....sve smuckano
sliveno u kameni tok okean dalek ceka te
u tvojim ocima nemir, slutnja, praznina.....
urlam, pokusavam, jos jednom da pozivom neznim dozovem ti glas
u treptaju sve prestaje.....i moj vrisak preklinje vecnost....bljesak tisine....muk u
nepoznato.....
silazim sve dublje u ponore grobne
dusu ti lednu trazim i zovem
oko mene seni plesu u tami
svud vlaga, mrak, studen i smrt...
ti si tamo? ne ti si ovde? ne ovde si? nisi....li to ti bas ti....neponovljiva
ti....bezobrazno zvizdim poput deteta....u ocajanju dok bosim nogama gazim po
mermernom svodu....
ova noc udisem ovu noc....kucam....ocekujem....sad tamo nesto kvrcnu....sad
nadamnom nesto puknu....zaleprsa svojim krilima sismis malen i nervozno prolete

u tminu uvijeni lesevi...zidovi hladni...prikaze neke nadamnom lelujaju...cuju se
uzdasi davno umrlih pesnika....propusteni sni....vapaji gorke...
davno pomrlih ljubavnika....
u ovaj cas odjekuju....proloma se vrtoglavo kroz ovu noc.....
tu si vidim te, al opet te gubim....ne....sacekaj....ne idi jos.....hteo bih nesto da ti
kazem.....kazes mi: „lud si...sto si zbog mene u ad sišao leden...." ...kazes
mi..."odlazi dok kasno ne bude vec....".....u tvojim ocima odsjaj izgubljene bitke....
ne, ja ne odustajem....pevam ti pesmu nadljubavnu....moja davno umrla draga....
trzam najtanije niti srce nek pukne, nek pukne.....
ulazem poslednji napor volje i dahom svojih usana
prolazim u skrivene odaje tvojeg nistavila
u njima iskra, bleđa svetlost, mesec sakriven....cini se- kupa te....
povlacim te sa sobom, zaneseni plesemo
sve ludje i ludje, ludackim sjajem ogrnuti....penjemo se....niz hladne stene obrasle
crnom mahovinom....
cuje se gladno zavijanje vukova.....besanih sto urlaju na mesec....
izlazimo iz rupe gadne i strasne
pred nama jezero, zamak i noc
goli, potpuno goli uranjamo
osecamo kako nam koza bridi kako u nas prodire hlad
popesmo se u poslednju odaju na vrhu kule
legli na krevet okicen ruzama
upravo je petao zavrstao bolno kao da jutro ponovo
zbiva se

rekla si mi samo: „ nemoj ovaj put da me ostavis samu...“
zatvorila oci i tiho zaspala.....

.STOP (jedan telegram u nepoznato)

ja sanjam i nisam svestan da sanjam. STOP

ja sam svestan da spavam, ali ne sanjam. STOP

ja jos uvek ne zelim da se probudim. STOP

ja sanjam i svestan sam da sanjam.

ja to nazivam lucidnom snom. STOP

„bol je apsurdan zato sto postoji"-Bukovski. STOP

ja sam svestan svoje nemoci. STOP

ja verujem da sam jedno voljeno apofaticko nista. STOP

ja verujem da je sve ovo samo jos jedna „filozofija punog stomaka'. STOP

ako se sretnemo u snu....

ako se sretnemo u vodi....

ako se sretnemo iza vrata....

ako se sretnemo oprosti.

ja sanjam.....udisem i izdisem.....STOP.....

MAJMUNSKA POSLA

jedan majmun, dva majmuna, tri majmuna i.....

jedan od njih cuti, jedan od njih cita, jedan od njih cinicno se smesi i....

majmunska posla!- uzvikuje prvi

majmunska sranja!-zaurla drugi

kakvi majmuni!-smeseci se ce treci.....

.....

jadni majmuni

zar ne znaju da je svemu kraj.

SEDENJE

danas sam seo na klupu u parku

i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i

sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i

sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo sam i sedeo
sam.....

.dok sam sedeo uživao sam u utiscima, kao uronjen u vječnost, razmišljao o sebi, o
životu, o drugima.....

.bavio se metafizickim spekulacijama i sumnjivim kontemplacijama....

.dok nije postalo suviše hladno.

onda sam ustao i bolelo me je dupe (od dugog sedenja)....

ДВОИПОМИНУТНА ОДА ПТИЦИ ДОДО

Додо, Додо, птицо дивна
мирна, добра и ни на кога кивна
појела те гладна уста, морнара и паса њихових....
мачака, штакора и остале гамади, које европска фукара у потрази за бољим
сутра
посеја стазама осунчаног Маурицијуса једног јулског јутра.
Додо, Додо, птицо златна
сад пребиваш у земљи чуда.
са Алисом без страха трчкараш пољима Wonderland-а
срели смо се пре много година у сну једног смешног човека
када си се сакрила под кишобран једне џиновске психоделичне печурке
не би ли се склонила од самоће.
тада си ми шапнула : „Не брини!“ на додоанском језику.
тада сам слушао ска, пио пиво по парковима и радовао се пролећу.
тада сам веровао у бајке и био заљубљен до ушију у једну Марију.
тада у овој земљи још увек није завладао неолиберални капитализам.
Додо, нема те више од 350 година, појела те гладна уста....никоме
крива....неспособна да летиш, остале ти кости у мочварама крај океана.....сад
о теби може тек понешто да се сазна...што из маште приповедача, што са
Википедије.